

ABSTRAKT

Tato práce zkoumá reflektovanou zkušenost mladých dospělých s vyrůstáním v křesťanské komunitě. Zaměřuje se především na vliv křesťanské výchovy a komunity na dospívajícího jedince, konkrétně na jeho formování a prožívání. Cílem výzkumu bylo lépe porozumět specifickému paradoxu, že ač by dle teorie měla být křesťanská komunita pro dospívajícího jedince zdrojem opory a měla by přispívat ke zdravému sebepojetí, dospívající často pociťují v kontextu komunity negativní emoce jako jsou pocity úzkosti, selhání a nedostatečnosti. Bylo při tom vycházeno z konceptu Božích vnuků a výzkumná otázka se ptala, zda, popřípadě jak konkrétně, se tento koncept odráží v prožívání těchto dospívajících. K získání odpovědí na tuto otázku bylo realizováno sedm polostrukturovaných rozhovorů s mladými dospělými, kteří vyrůstali v křesťanské komunitě. Tematická analýza umožnila nalézt témata, která hlouběji odhalují specifickou zkušenost respondentů. Témata pak byla porovnávána se znaky Božích vnuků a ukázalo se, že koncept Božích vnuků je do značné míry užitečný nástroj pro pochopení komplexního vlivu křesťanské výchovy na dospívajícího jedince. Závěry práce vyzývají k citlivému přístupu a podpoře dospívajících věřících ze strany rodičů i komunity při křesťanské výchově.

KLÍČOVÁ SLOVA

Křesťanská komunita, dospívající, Boží vnuci, úzkostné pocity